

Szeles Judit

MANGA

A férfi a földalattin
egy diszkrétén
újságpapírba csomagolt
hentai-típusú mangát
nézeget-olvas.

Úgy tudjuk,
gyerekkorában is
a szexuális felvilágosító
mangákat olvasta szívesen.

Amíg a metrón
a vele egyidős
francia unokaöcs
Asterixezett
egészen az iskoláig.

Vagy a férfi későbbi
felesége Budapesten
még a Hahotára
fizetett elő,
aztán áttért a spooky
Sandman-füzetekre,
amikor pszichiáter lett.

A férfi a földalattin
rezzenéstelen arccal
lapozza a napilapba
belecsomagolt
tizennyolc feletti
tartalmat.
Még nem is izzad meg.
Akár Émile Zola Nanáját
is olvashatná ilyen
érzékletlenül.

A barátja azt mondta,
a női nemi szerv
olyan, mint egy nagy seb.
Aztán kiderül,
a homoszexuális
mangák, a yaoik érdeklik.
A férfiak iráni vonzalma
később sem változik.
A nagy sebeket másra hagyja.

Például a férfira a földalattin,
aki sok megállón keresztül
megállás nélkül
a hentaiban lapozgat.
Figyelmét annyira lekötik
a gömbök, kidudorodások,
behorpadások, nagy sebek,
hogy elfelejt leszállni
a munkahelye állomásán.

Más férfi is újságba
belecsomagolt
hentait olvas.
Japánban minden
öltönyös férfi
a földalattin
azt olvassa.

A fiatal lányok szódzsót
szoktak venni.
Ahhoz még rejtő
álfelület sem kell.
Azok olyan lányos mangák.

Vagy látszik egy anyuka,
aki a gyerekével a
Pokémont olvasgatja
vagy a rettegett
kilencfarkú rókadémont
a fiúknak szóló képregényből.

A földalatti a végállomás
után is folytatja az utat,
nem áll meg, ahogy
az utasok sem teszik le
a füzeteket-könyveket.

Azt hiszem, Japánban
nagyon könnyen el lehet
tévedni még a földalattin is,
mert az is valami
neverending story,
neverending story,
neverending story.